

Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України

АНАЛІТИЧНО-ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВОЗНАВСТВО

Електронне наукове видання

№04, 2025

частина 1

Ужгородський національний університет
Ужгород 2025

УДК 001:34

ISSN 2788-6018

Аналітично-порівняльне правознавство – електронне наукове фахове видання
юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Журнал «Аналітично-порівняльне правознавство» включено до переліку фахових видань
категорії «Б» (Наказ Міністерства освіти і науки України № 1290 від 30.11.2021 р.)
зі спеціальності: 081 – Право та 293 – Міжнародне право.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор: Бисага Ю.М. – д.ю.н., професор

Заступники головного редактора:

Бєлов Д.М. – д.ю.н., професор

Заборовський В.В. – д.ю.н., професор

Члени редакційної колегії:

Берлінгер Ремус Даніел – д.ю.н., доцент (Румунія)

Бєлова М.В. – д.ю.н., доцент

Булеца С.Б. – д.ю.н., професор

Дешко Л.М. – д.ю.н., професор

Котляр О.І. – к.ю.н., професор

Копча В.В. – д.ю.н., професор

Лазур Я.В. – д.ю.н., професор

Манзюк В.В. – к.ю.н., доцент

Менджул М.В. – д.ю.н., професор

Мех Ю.В. – д.ю.н., професор

Ондрова Юлія – к.ю.н., доцент (Словачка Республіка)

Василенко О.Ю. – доктор філософії у галузі права

Ступник Я.В. – к.ю.н., доцент

Фазикош В.Г. – к.ю.н., професор

Фаркаш Мірча – професор (Румунія)

Фрідманський Р.М. – к.ю.н., професор

Рекомендовано до опублікування Вченого радою
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол №7 від 30.06.2025 року

Офіційний сайт: <http://app-journal.in.ua/>

Макетування здійснено у ТОВ «PIK-У»,
88000, м. Ужгород, вул. Гагаріна, 36;
print@rik.com.ua

ЗМІСТ

**РОЗДІЛ І. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ ВЧЕНЬ**

Адаскалиця К.К., Дідич Т.О. ПРАВИЛО РЕАЛЬНОСТІ В ЮРИДИЧНІЙ ТЕХНІЦІ ФОРМАЛІЗАЦІЇ НОРМ ПРАВА ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ ПРАВОТВОРЧОЇ ПОЛІТИКИ.....	11
Бак В.І., Санжарова Г.Ф., Сіренко О.В. ЮРИСПРУДЕНЦІЯ У ВІЗАНТІЇ В СЕРЕДНІ ВІКИ.....	17
Баран А.В. РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ДЕБАТІВ ЩОДО ПРИЙНЯТТЯ НАДЗВИЧАЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА НІМЕЧЧИНІ 1968 Р.....	23
Вадімов А.П. ЯКІСТЬ, СИСТЕМНІСТЬ, ДІЄВІСТЬ ЗАКОНОДАВСТВА ЯК СКЛАДОВІ ТА ПРОЯВИ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ.....	28
Волохов О.С. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	34
Гришко В.І., Цевух А.І. РАБСТВО В АНТИЧНОМУ СВІТІ: МОРАЛЬНА НОРМА ЧИ ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	41
Доль І.Р. НЕОБХІДНА ОБОРОНА Й ІНШІ ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЛИ ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ, У НОРМАХ НІМЕЦЬКОЇ КОДИФІКАЦІЇ – КАРОЛІНІ 1532 Р.....	47
Кельбя С.Г. ІДЕЯ ПРАВОВЛАДДЯ В ПОГЛЯДАХ МИСЛІТЕЛІВ АНТИЧНОСТІ.....	53
Колодій А.М., Лапко А.Г., Хальота А.І. КОНЦЕПЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ: АКТУАЛЬНІСТЬ ТА СТРУКТУРА.....	58
Коцан-Олінець Ю. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК ДРАЙВЕР СУЧАСНОЇ СОЦІОЛОГІЇ ПРАВА: АДАПТАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА ДО ЗМІН ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОГРЕСУ.....	65
Мандрусяк М.Л. ДЕРЖАВНИЦЬКА І ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО ПІД ЧАС ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ТА УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ (1914–1921).....	71
Марич Н.І. ПРАВО ГРОМАДЯНИНА НА ЗАМІНУ ВИКОНАННЯ ВІЙСЬКОВОГО ОБОВ'ЯЗКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЮ (НЕВІЙСЬКОВОЮ) СЛУЖБОЮ: СТАН, ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	77
Мельничук С.М. СПІВВІДНОШЕННЯ ФУНКЦІЙ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ФУНКЦІЯМИ ДЕРЖАВИ.....	85
Олійник Б.І. ПІЗНАВАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРАВОТВОРЧОСТІ ТА ЇЇ ПОЛІТИКИ.....	90
Олійник Ю.В. ПРАВОВИЙ ПРИНЦИП РІВНОСТІ СТОРІН У ПРОЦЕДУРІ МЕДІАЦІЇ.....	95
Панкратова В.О. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ ТА ЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОГО УРЯДУВАННЯ.....	100
Пирій Н.С. ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ПОГЛЯДИ ЛЕВА РЕБЕТА ПРО МІСЦЕ І РОЛЬ ТЕРІТОРІЇ ЯК ВАЖЛИВОЇ ОЗНАКИ ДЕРЖАВИ.....	106
Ригіна О.М. ОКРЕМІ ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ ПОЛІЦІЇ В США: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	113
Рощин В.С. ТЛУМАЧЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВИЛ ДОРОЖНОГО РУХУ ПРИ РОЗГЛЯДІ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД: СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБКИ ПИТАННЯ.....	119

Савуляк Р.В. СУПЕРФІЦІЙ У ПРАВІ СУЧASНОЇ УКРАЇНИ, АВСТРО-УГОРЩИНІ ТА СТАРОДАВНЬОГО РИМУ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ.....	125
Санжаров В.А., Бак В.І., Санжарова Г.Ф. СМЕРТНИЙ ВИРОК У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ: ЗАХІДНА ЄВРОПА.....	134
Степаненко Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ПІД ЧАС ФОРМАЛІЗАЦІЇ НОРМ ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ.....	141
Чуб А.В., Найдьон Е.М. ДЕМОКРАТИЧНИЙ ЦИВІЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СИСТЕМИ ОРГАНІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	147
Щербатюк І.О. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРАВА В СИСТЕМІ ПРАВ ЛЮДИНИ: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ТА МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ.....	153
РОЗДІЛ II. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО	
Бадида А.Ю. КОНЦЕПТ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА МЕЖІ ІНТЕГРАЦІЇ У РІШЕННЯХ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РАДИ ФРАНЦІї.....	160
Беркі М.В. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ВІМІР ЗАХИСТУ УГОРСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕНШИНІ В УКРАЇНІ: БАЛАНС ПРАВА І ПОЛІТИКИ.....	165
Бєлова М.В., Вашкович В.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУлювання ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ: ВІД ІСТОРИЧНИХ ВИТОКІВ ДО СУЧASНИХ ВИКЛИКІВ.....	171
Ватаманюк А.В. АМЕРИКАНСЬКА МОДЕЛЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО ДІАЛОГУ: У СПРАВАХ ЕЙХІНА ТА АНТІЛЕФА ПЕРЕД КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ ЧИЛІ.....	177
Дем'янчук Ю.В., Добренька Н.В., Сидоренко В.В. ІНФРАСТРУКТУРНА ДОСТУПНІСТЬ ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА НЕОБХІДНІСТЬ.....	182
Желнін В.Є., Чиркін А.С. РІШЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ РУМУНІЇ ЩОДО ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА ЯК ПРЕЦЕДЕНТ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛОЖЕНЬ "ВОЙОВНИЧОЇ ДЕМОКРАТІЇ" В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ.....	187
Зайцев Д.М., Шевчук В.А., Мельник Я.І. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВОГО ЛІДЕРСТВА У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ.....	192
Зінченко О.В. КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМ КОРОЛІВСТВА МАРОККО: ЗАГАЛЬНІ РИСИ.....	199
Ісаєвич О.М. РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУTU ГРОМАДЯНСТВА УКРАЇНИ: ПОДВІЙНЕ ГРОМАДЯНСТВО В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ТА ВІЙНИ.....	204
Ісаєвич О.М. ПРАВОВЕ РЕГУлювання ГРОМАДЯНСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА МАСОВОЇ МІГРАЦІЇ.....	209
Лебедєва Ю.В. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО НА АБОРТ У США: ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ.....	214
Марцеляк О.В. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ В УКРАЇНІ ЯК НАПРЯМ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ.....	220
Медяник В.А. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ВЕКТОР ТРАНСФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	226
Роговенко О.В., Бондар Н.А., Кузнецова М.Ю. СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ОМБУДСМАН ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ.....	232

Ромців О.І. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ.....	237
Руднєва О.М. ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В ІСПАНІЇ.....	243
Скрипнюк О.В., Марцеляк О.В. СУЧASNІ ПРОБЛЕМИ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ: КОРЕЛЯЦІЯ З МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ТА ВИКЛИКИ ПОВОЄННОГО ЧАСУ.....	249
Туряниця В.В., Шанта І.І. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТА ІННОВАЦІЇ ТРАНСКОРДОННОЇ СПІВПРАЦІ: КОМПОНЕНТ РЕГІОНАЛЬНОГО ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	259
РОЗДІЛ III. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО	
Баранкова В.В., Колісник О.В. ЗАМІНА СТОРОНИ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА СУДОВА ПРАКТИКА.....	264
Бервеню С.М. ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВОВОГО РЕГУлювання ВИНИКНЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО В УКРАЇНІ: СУЧASNІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	278
Бітов І.А. ПОВНОВАЖЕННЯ СУДУ АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЇ ПРИ ПЕРЕВІРЦІ СУДОВИХ УХВАЛ.....	283
Бочкова І.І., Врублевська-Місюна К.М. CHATGPT ТА ЗАКОН: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУлювання ТВОРЧОСТІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....	288
Булеца С.Б. ОГЛЯД РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ ТА ЗАКОНОДАВСТВА КРАЇН ЄВРОПИ СТОСОВНО СУРОГАТНОГО МАТЕРІНСТВА.....	295
Вагіна І. КОНЦЕПТ СЛАБКОГО СУБ'ЄКТА СІМЕЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН ТА ПРІОРИТЕТНІСТЬ ЙОГО ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ В ДОГОВІРНОМУ РЕГУлюванні ВІДНОСИН МІЖ МАТІР'Ю, БАТЬКОМ І ДІТЬМИ.....	304
Вовк В.М. КОРИСТУВАЦЬКА УГОДА (TERMS OF SERVISE, TOS) В КООРДИНАТАХ «ЕПОХИ НАГЛЯДОВОГО КАПІТАЛІЗМУ».....	313
Гордієнко Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ НОТАРІУСОМ ДІЙСНИХ НАМІРІВ СТОРІН ПРИ ПОСВІДЧЕННІ ОКРЕМІХ ПРАВОЧИНІВ.....	317
Гудима-Підвербецька М.М. СПЕЦИФІКА СУБСІДІАРНОГО ОБОВ'ЯЗКУ УЧАСНИКА ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ЗА ЗОБОВ'ЯЗАННЯМИ ОСТАННЬОГО.....	323
Деев М.В. щодо ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ СЬОГОДНІ.....	333
Єфімов О.М., Білоусова Н.О., Брожко Н.І. ПИТАННЯ УЧАСТІ ПАТЕНТНОГО ПОВІRENНОГО У СУДОВОМУ РОЗГЛЯДІ СПОРІВ щодо ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	340
Завальнюк С.В. АНАЛОГІЯ ЗАКОНУ ТА АНАЛОГІЯ ПРАВА ЯК ДОКТРИНАЛЬНІ ІНСТРУМЕНТИ ПОДОЛАННЯ ПРОГАЛИН У ЦИВІЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ.....	348
Комарницька І.І., Буцяк М.М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	353
Котенюк М.В. СПІВВІДНОШЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ.....	359
Мартинюк О.В. ВІЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ ЯК СУБ'ЄКТИВНЕ ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО. ЧАСТИНА I: ПРАВОВА ПРИРОДА ВІЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ В СУЧASNІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ДОКТРИНІ.....	364
Панасюк К.Т. КОМПЕТЕНЦІЯ АПЕЛЯЦІЙНОЇ ПАЛАТИ НОІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПАТЕНТНИХ ПРАВ.....	375

Парасюк В.М., Шумик О.М. ЦИВІЛЬНЕ СУДОЧИНСТВО В УМОВАХ ВІЙНИ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТИТУТУ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	381
Парасюк М.В. ЕЛЕКТРОННІ (ЦИФРОВІ) ДОКАЗИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	387
Печерова Н.Г. МІЖНАРОДНІ, ЄВРОПЕЙСЬКІ, УКРАЇНСЬКІ СТАНДАРТИ У СФЕРІ ДОГОВІРНОГО РОЗПОРЯДЖАННЯ МАЙНОВИМИ ПРАВАМИ НА ОБ'ЄКТИ СУМІЖНИХ ПРАВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВІ ЄДИНОЇ СИСТЕМИ СТАНДАРТІВ.....	393
Пирога І.С., Колб О.С. ПРАВОВИЙ АСПЕКТ АВТОРСЬКОГО ПРОДУКТУ, СТВОРЕНОГО ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ.....	406
Попова С.О. КОМПЕНСАЦІЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ЗБРОЙНОЮ АГРЕСІЄЮ, ЗА ЗАГИБЕЛЬ ЧЛЕНА СІМ'Ї: СУДОВА ПРАКТИКА.....	412
Ревуцька І.Е., Заборовський В.В., Манзюк В.В. ДИНАМІКА ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУлювання штучного інтелекту в європейському союзі.....	418
Рудниченко А.Ю. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУлювання штучного інтелекту в єс, Україні та США.....	423
РОЗДІЛ IV. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО	
Єфімов О.М., Білоусова Н.О., Брожко Н.І. АНТИКОНКУРЕНТНІ УЗГОДЖЕНИ ДІЇ У ФОРМІ СПОТВОРЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ТЕНДЕРІВ, ТОРГІВ, АУКЦІОНІВ, КОНКУРСІВ: ПРОБЛЕМИ ДОКАЗУВАННЯ.....	429
Подцерковний О., Попелюк В. ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ.....	434
Шаповал Д.В., Гончаров В.О. СТЯГНЕННЯ НЕУСТОЙКИ ЗА НЕПОВЕРНЕННЯ МАЙНА З ОРЕНДИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ У ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРАХ.....	442
Швидка Т.І. ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ В УКРАЇНІ ТА ЄС: ГАРМОНІЗАЦІЯ СТАНДАРТІВ.....	451
РОЗДІЛ V. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
Занфрірова Т.А. ПРАВОЗАСТОСОВНІ АСПЕКТИ ПРИЗУПИНЕННЯ ДІЇ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ ТА ОПЛАТИ СЕРДНЬОГО ЗАРОБІТКУ ЗА ЧАС НЕЗАКОННОГО ПРИЗУПИНЕННЯ ДІЇ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ.....	457
Міщук І.В., Цевух А.І. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ПРАЦІВНИКА НА БЕЗПЕЧНІ УМОВИ ПРАЦІ: ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ ТА ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	463
Павловська Л.В. ЗМІСТ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ.....	470
Пунтус Д.А. ДО ПИТАННЯ ПРИНЦИПУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГІДНОГО ЖИТТЄВОГО РІВНЯ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	477
Русаль Л.М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ.....	482
Стасів О.В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ПРАЦІВНИКА В СУЧASNІХ УМОВАХ.....	487

CONTENTS

**SECTION I. THEORY AND HISTORY OF THE LAW AND THE STATE;
HISTORY OF POLITICAL AND LEGAL DOCTRINES**

Adaskalytsia K.K., Didych T.O. THE RULE OF REALITY IN THE LEGAL TECHNIQUE OF FORMALIZING LEGAL NORMS AS A COMPONENT OF MODERN LAW-MAKING POLICY.....	11
Bak V.I., Sanzharova G.F., Sirenko O.V. JURISPRUDENCE IN BYZANTIUM IN THE MIDDLE AGES.....	17
Baran A.V. A RETROSPECTIVE ANALYSIS OF DEBATES ON THE ADOPTION OF EMERGENCY LEGISLATION IN GERMANY IN 1968.....	23
Vadimov A.P. QUALITY, CONSISTENCY, AND EFFECTIVENESS OF LEGISLATION AS COMPONENTS AND MANIFESTATIONS OF ITS EFFECTIVENESS.....	28
Volokhov O.S. INTERNATIONAL STANDARDS ON COMBATING CORRUPTION AND THEIR IMPACT ON THE EFFECTIVENESS OF NATIONAL LEGISLATION.....	34
Grishko V.I., Tsevukh A.I. SLAVERY IN THE ANCIENT WORLD: MORAL NORM OR VIOLATION OF HUMAN RIGHTS.....	41
Dol I.R. NECESSARY DEFENSE AND OTHER CIRCUMSTANCES, EXCLUDING CRIMINALITY OF AN ACT UNDER THE PROVISIONS OF THE GERMAN CODIFICATION CAROLINA OF 1532.....	47
Kelbia S.G. THE IDEA OF THE RULE OF LAW IN THE VIEWS OF ANCIENT THINKERS.....	53
Kolodiy A.M., Lapko A.G., Khalota A.I. THE CONCEPT OF NATIONAL SECURITY OF UKRAINE: RELEVANCE AND STRUCTURE.....	58
Kotsan-Olynets Yu. DIGITALIZATION AS A DRIVER OF MODERN SOCIOLOGY OF LAW: ADAPTATION OF SOCIETY TO CHANGES IN TECHNOLOGICAL PROGRESS.....	65
Mandrusiak M.L. STATE AND POLITICAL ACTIVITY OF VOLODYMYR STAROSOLSKY DURING THE FIRST WORLD WAR AND THE UKRAINIAN REVOLUTION (1914–1921).....	71
Marych N.I. THE CITIZEN'S RIGHT TO ALTERNATIVE (NON-MILITARY) SERVICE IN LIEU OF MILITARY DUTY: STATUS AND IMPLEMENTATION CHALLENGES IN UKRAINE DURING WARTIME.....	77
Melnichuk S.M. CORRELATION OF LOCAL GOVERNMENT FUNCTIONS WITH STATE FUNCTIONS.....	85
Oliynik B.I. COGNITIVE ASPECTS OF LEGISLATION AND ITS POLICY.....	90
Oliynyk Yu.V. LEGAL PRINCIPLE OF EQUALITY OF THE PARTIES IN THE MEDIATION PROCEDURE.....	95
Pankratova V.O. THEORETICAL AND LEGAL APPROACHES TO DEFINING THE ROLE AND MEANING OF GOOD GOVERNANCE.....	100
Pyrii N.S. POLITICAL AND LEGAL VIEWS OF LEV REBET ON THE PLACE AND ROLE OF TERRITORY AS AN IMPORTANT FEATURE OF THE STATE.....	106
Ryhina O.M. SELECTED ISSUES IN THE FORMATION AND EVOLUTION OF THE POLICE INSTITUTION IN THE UNITED STATES: A HISTORICAL AND LEGAL PERSPECTIVE.....	113
Roshchyn V.S. INTERPRETATION AND APPLICATION OF TRAFFIC RULES IN ROAD TRAFFIC ACCIDENT PROCEEDINGS: STATE OF SCIENTIFIC DEVELOPMENT OF THE ISSUE.....	119

Savuliak R.V. SUPERFICIES IN THE LAW OF MODERN UKRAINE, AUSTRO-HUNGARY AND ANCIENT ROME: A COMPARATIVE ANALYSIS.....	125
Sanzharov V.A., Bak V.I., Sanzharova G.F. THE DEATH SENTENCE IN THE MEDIEVAL JUDICIAL PRACTICE: WESTERN EUROPE.....	134
Stepanenko N.V. PECULIARITIES OF USING SPECIALIZED TERMINOLOGY IN THE FORMALIZATION OF LEGAL NORMS WITHIN THE CONTEXT OF LEGAL TECHNIQUE.....	141
Chub A.V., Naidon Ye.M. DEMOCRATIC CIVILIAN CONTROL OVER THE ACTIVITIES OF THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR BODIES OF UKRAINE.....	147
Shcherbatiuk I.O. SOCIAL AND ECONOMIC RIGHTS IN THE SYSTEM OF HUMAN RIGHTS: CONSTITUTIONAL AND LEGAL ANALYSIS AND INTERNATIONAL STANDARDS.....	153
SECTION II. CONSTITUTIONAL LAW; MUNICIPAL LAW	
Badyda A.Yu. THE CONCEPT OF CONSTITUTIONAL IDENTITY AND THE LIMITS OF INTEGRATION IN THE DECISIONS OF THE CONSTITUTIONAL COUNCIL OF FRANCE.....	160
Berki M.V. THE CONSTITUTIONAL AND LEGAL DIMENSION OF THE PROTECTION OF THE HUNGARIAN NATIONAL MINORITY IN UKRAINE: BALANCING LAW AND POLITICS.....	165
Bielova M.V., Vashkovich V.V. EVOLUTION OF CONSTITUTIONAL AND LEGAL REGULATION OF PROPERTY RELATIONS: FROM HISTORICAL ORIGINS TO CONTEMPORARY CHALLENGES.....	171
Vatamaniuk A.V. AMERICAN MODEL OF CONSTITUTIONAL DIALOGUE: IN THE CASES OF AIKHIN AND ANTILEF BEFORE THE CONSTITUTIONAL COURT OF CHILE.....	177
Demyanchuk Y.V., Dobrenka N.V., Sydorenko V.V. INFRASTRUCTURE ACCESSIBILITY FOR LOW-MOBILITY POPULATION GROUPS IN WAR CONDITIONS: CHALLENGES AND NECESSITY.....	182
Zhelnin V.Y., Chyrkin A.S. DECISION OF THE CONSTITUTIONAL COURT OF ROMANIA ON THE PRESIDENTIAL ELECTION AS A PRECEDENT FOR THE APPLICATION OF THE PROVISIONS OF "MILITANT DEMOCRACY" IN THE CONTEXT OF HYBRID THREATS.....	187
Zaitsev D.M., Shevchuk V.A., Melnyk Ya.I. ORGANIZATIONAL AND LEGAL PRINCIPLES OF THE DEVELOPMENT OF MILITARY LEADERSHIP IN THE ARMED FORCES OF UKRAINE.....	192
Zinchenko O.V. CONSTITUTIONALISM OF THE KINGDOM OF MOROCCO: GENERAL FEATURES.....	199
Isaievich O.M. REFORMING UKRAINE'S CITIZENSHIP INSTITUTION: DUAL CITIZENSHIP IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION AND WAR.....	204
Isaievich O.M. LEGAL REGULATION OF UKRAINIAN CITIZENSHIP IN CONDITIONS OF WAR AND MASS MIGRATION.....	209
Lebedeva Yu.V. CONSTITUTIONAL RIGHT TO ABORTION IN THE USA: LEGAL REGULATION.....	214
Martselyak O.V. DECENTRALIZATION OF POWER IN UKRAINE AS A DIRECTION OF CONSTITUTIONAL REFORM.....	220
Medianyk V.A. DIGITALIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SOCIAL SPHERE: ADMINISTRATIVE AND LEGAL VECTOR OF TRANSFORMATION IN UKRAINE.....	226
Roghovenko, O.V., Bondar, N.A., Kuznetsova, M.Yu. SPECIALIZED OMBUDSMAN AS AN INSTITUTION FOR THE PROTECTION OF ENVIRONMENTAL HUMAN RIGHTS: INTERNATIONAL EXPERIENCE AND UKRAINIAN REALITIES.....	232

Romtsiv O.I. ENSURING THE NATIONAL SECURITY OF UKRAINE IN THE CONDITIONS OF GEOPOLITICAL CHALLENGES.....	237
Rudneva O.M. PECULIARITIES OF TERRITORIAL ORGANIZATION OF PUBLIC AUTHORITIES IN SPAIN.....	243
Skrypnyuk O.V., Martseljak O.V. CURRENT ISSUES OF THE ELECTORAL PROCESS IN UKRAINE: CORRELATION WITH INTERNATIONAL STANDARDS AND POST-WAR CHALLENGES.....	249
Turyanitsa V.V., Shanta I.I. LEGAL PRINCIPLES AND INNOVATIONS OF CROSS-BORDER COOPERATION: A COMPONENT OF REGIONAL AND LOCAL SELF-GOVERNMENT.....	259
SECTION III. CIVIL LAW AND CIVIL PROCEEDINGS; FAMILY LAW; PRIVATE INTERNATIONAL LAW	
Barankova V.V., Kolisnyk O.V. A PARTY REPLACEMENT IN ENFORCEMENT PROCEEDINGS: THEORETICAL ASPECTS AND JUDICIAL PRACTICE.....	264
Berveno S.M. EVOLUTION OF THE LEGAL REGULATION OF THE EMERGENCE OF REAL ESTATE PROPERTY RIGHTS IN UKRAINE: CURRENT CHALLENGES AND PERSPECTIVES.....	278
Bitov I.A. POWERS OF THE COURT OF APPEALS IN THE REVIEW OF COURT DECISIONS.....	283
Bochkova I.I., Vrublevska-Misiuna K.M. CHATGPT AND THE LAW: CHALLENGES AND PROSPECTS FOR LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE CREATIVITY.....	288
Buletsa S.B. REVIEW OF THE DECISIONS OF THE EUROPEAN COURT AND THE LEGISLATION OF EUROPEAN COUNTRIES REGARDING SURROGACY.....	295
Vahina I. THE CONCEPT OF A VULNERABLE SUBJECT OF FAMILY LEGAL RELATIONS AND THE PRIORITY OF HIS RIGHTS AND INTERESTS IN THE CONTRACTUAL REGULATION OF RELATIONS BETWEEN MOTHER, FATHER AND CHILDREN.....	304
Vovk V.M. USER AGREEMENT (TERMS OF SERVICE, TOS) IN THE CONTEXT OF THE «AGE OF SURVEILLANCE CAPITALISM».....	313
Gordienko Ju.M. FEATURES OF ESTABLISHING THE TRUE INTENTIONS OF THE PARTIES BY A NOTARY WHEN CERTIFYING INDIVIDUAL AGREEMENTS.....	317
Hudyma-Pidverbetska M.M. SPECIFICITY OF THE SUBSIDIARY OBLIGATION OF A BUSINESS COMPANY PARTICIPANT FOR THE DEBTS OF THE COMPANY.....	323
Dyeyev M.V. PECULIARITIES OF COMPULSORY ENFORCEMENT PROCEEDINGS IN UKRAINE TODAY.....	333
Efimov O.M. Bilousova N.O., Brozhko N.I. THE ISSUE OF THE PARTICIPATION OF THE PATENT ATTORNEY IN THE LEGAL PROCEEDINGS OF DISPUTES REGARDING INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS.....	340
Zavalniuk S.V. ANALOGY OF STATUTE AND ANALOGY OF LAW AS DOCTRINAL TOOLS FOR OVERCOMING GAPS IN CIVIL LEGISLATION.....	348
Komarnytska I.I., Butsiak M.M. FEATURES OF COPYRIGHT PROTECTION IN THE CONDITIONS OF MARTIAL LAW IN UKRAINE.....	353
Kotenko M.V. THE RELATIONSHIP BETWEEN INTELLECTUAL PROPERTY AND INTELLECTUAL PROPERTY LAW: THEORETICAL AND LEGAL ASPECTS.....	359
Martyniuk O.V. FREE USE OF WORKS AS A SUBJECTIVE CIVIL RIGHT. PART I: THE LEGAL NATURE OF FREE USE OF WORKS IN MODERN UKRAINIAN DOCTRINE.....	364
Panasuk K.T. COMPETENCE OF THE APPEALS CHAMBER OF THE NATIONAL INTELLECTUAL PROPERTY OFFICE IN THE FIELD OF PATENT RIGHTS PROTECTION.....	375

Parasyuk V.M., Shumyk O.M. CIVIL PROCEEDINGS IN WARTIME: TRANSFORMATION OF THE INSTITUTION OF REVIEW OF JUDICIAL DECISIONS.....	381
Parasyuk M.V. ELECTRONIC (DIGITAL) EVIDENCE IN CIVIL PROCEEDINGS.....	387
Pecherova N.H. INTERNATIONAL, EUROPEAN, UKRAINIAN STANDARDS IN THE FIELD OF CONTRACTUAL DISPOSAL OF PROPERTY RIGHTS TO OBJECTS OF RELATED RIGHTS IN UKRAINE AS COMPONENTS OF A UNIFIED SYSTEM OF STANDARDS.....	393
Pyroha I.S., Kolb O.S. LEGAL ASPECT OF THE COPYRIGHT PRODUCT, CREATED BY ARTIFICIAL INTELLIGENCE.....	406
Popova S.O. COMPENSATION FOR MORAL DAMAGE CAUSED BY ARMED AGGRESSION FOR THE DEATH OF A FAMILY MEMBER: JUDICIAL PRACTICE.....	412
Revutska I.E. Zaborovskyy V.V., Manzyuk V.V. THE DYNAMICS OF FORMING LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE EUROPEAN UNION.....	418
Rudnychenko A.Y. CURRENT ASPECTS OF LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE EU, UKRAINE, AND THE USA.....	423
SECTION IV. ECONOMIC LAW, ECONOMIC PROCEDURAL LAW	
Yefimov O.M., Bilousova N.O., Brozhko N.I. ANTI-COMPETITIVE ACTIONS IN THE FORM OF CORRECTION OF THE RESULTS OF TENDER, BIDS, AUCTIONS, COMPETITIONS: PROBLEMS OF PROOF.....	429
Podtserkovnyi O., Popeliuk V. ON THE USE OF CRIMINAL PROCEEDINGS MATERIALS IN COMMERCIAL LITIGATION.....	434
Shapoval D.V., Goncharov V.O. RECOVERY OF PENALTY FOR FAILURE TO RETURN PROPERTY FROM LEASE THROUGH THE PRISM OF COURT PRACTICE IN COMMERCIAL DISPUTES.....	442
Shvydka T.I. PUBLIC PROCUREMENT IN UKRAINE AND THE EU: HARMONIZATION OF STANDARDS.....	451
SECTION V. LABOUR LAW; SOCIAL SECURITY LAW	
Zanfirova T.A. LAW ENFORCEMENT ASPECTS OF SUSPENSION OF AN EMPLOYMENT CONTRACT AND PAYMENT OF AVERAGE EARNINGS DURING THE ILLEGAL SUSPENSION OF AN EMPLOYMENT CONTRACT.....	457
Mishchuk I.V., Tsevukh A.I. ENSURING THE RIGHT OF AN EMPLOYEE TO SAFE WORKING CONDITIONS: LEGAL GUARANTEES AND PROBLEMS OF IMPLEMENTATION.....	463
Pavlovska L.V. THE CONTENT OF AN EMPLOYMENT CONTRACT UNDER THE LEGISLATION OF UKRAINE.....	470
Puntus D.A. ON THE ISSUE OF THE PRINCIPLE OF ENSURING A DECENT STANDARD OF LIVING IN THE FIELD OF SOCIAL SECURITY.....	477
Rusal L.M. CERTAIN ASPECTS OF SOCIAL AND LEGAL PROTECTION OF MILITARY PERSONNEL IN UKRAINE.....	482
Stasiv O.V. ENHANCING EMPLOYEE WORK EFFICIENCY IN MODERN CONDITIONS.....	487

УДК 34 (091):348

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.1.2>

ЮРИСПРУДЕНЦІЯ У ВІЗАНТІЇ В СЕРЕДНІ ВІКИ

Бак В.І.,

кандидат юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри теорії та історії держави і права ННІ права

Державного податкового університету

ORCID: 0009-0001-1269-4981

Санжарова Г.Ф.,

старший викладач кафедри романської філології

Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

ORCID: 0000-0002-0557-9192

Сіренко О.В.,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та історії держави і права ННІ права

Державного податкового університету

ORCID: 0000-0002-6567-2321

Бак В.І., Санжарова Г.Ф., Сіренко О.В. Юриспруденція у Візантії в Середні віки.

Стаття присвячена дослідженням візантійсько-східної лінії спадкоємності з юриспруденцією традицією пізнього римського періоду в Середні віки. Смерть славетного імператора-правника Юстиніана (527–565) та тривала криза імперського державного устрою знаменували кінець органічного розвитку історичного римського права і початок нового етапу розвитку юриспруденції. Відзначено, що після Юстиніанового правничого ренесансу імператори певний час (між початком VII століття та серединою IX століття) більше не брали на себе ініціативу нових кодифікацій чи видання офіційних збірників права і лише запроваджували окремі закони («новели»), відповідно до потреб моменту. Можна стверджувати, що законотворча діяльність цього періоду спрямована на переклад грецькою мовою римських законів з переглядом та модернізацією їхнього змісту. Констатовано, що тенденція до відновлення та оновлення «стародавнього» Юстиніанового права призвела до появи нової та процвітаючої юридичної літератури у Візантії у X та XI століттях. Відзначено, що після нової імперської кодифікації права за доби македонської династії виникла компіляційна література, яка зосереджувалася або на спрошенні матеріалу з імперських законів («Василік»), або на його уточненні за допомогою схолій. Автори вважають, що останній етап візантійської середньовічної історії (кінець XII – кінець XV століття), за часів династій Ангелів, Ласкарів та Палеологів, є періодом кризи та розпаду держави, а отже, і занепаду юриспруденції. Кодифікаційні тенденції зникли, імперське законодавство стало частковим та спеціалізованим, світське право було заполонене церковними нормами, а духовенство почало відігравати центральну роль у розвитку права. Зроблено висновок, що духовна сила та розвинута система римського права продовжували впливати на правову еволюцію Європи, як на Сході, так і на Заході, протягом всього Середньовіччя; весь науковий розвиток права та відродження юриспруденції, безсумнівно, були пов’язані зі знанням та використанням римського права.

Ключові слова: римське право, юриспруденція, світське право, канонічне право, світське суточинство, Візантія, Середні віки.

Bak V.I., Sanzharova G.F., Sirenko O.V. Jurisprudence in Byzantium in the Middle Ages.

The article is devoted to the study of the Byzantine-Eastern line of succession with the jurisprudential tradition of the late Roman period in the Middle Ages. The death of the famous emperor-lawyer Justinian (527–565) and the prolonged crisis of the imperial state system marked the end of the organic development of historical Roman law and the beginning of a new stage in the development of jurisprudence. It is noted that after Justinian's legal renaissance, the emperors for a certain time (between the beginning of the 7th century and the middle of the 9th century) no longer took the initiative of new codifications or the publication of official collections of law and only introduced individual laws ('novellas'), according to the needs of the moment. It can be argued that the legislative activity of this period was aimed at translating Roman laws into Greek, revising and modernizing their content. It has been stated that the tendency to restore and update the 'ancient' Justinian law led to the emergence

of a new and flourishing legal literature in Byzantium in the 10th and 11th centuries. It is noted that after the new imperial codification of law during the Macedonian dynasty, a compilation literature emerged that focused either on simplifying the material from imperial laws ('Basílicos') or on clarifying it with the help of scholia. The authors believe that the last stage of Byzantine medieval history (late 12th – late 15th centuries), during the Angelis, Lascari, and Paleolog dynasties, is a period of crisis and collapse of the state, and therefore the decline of jurisprudence. Codification tendencies disappeared, imperial legislation became partial and specialized, secular law was overwhelmed by church norms, and the clergy began to play a central role in the development of law. It is concluded that the spiritual power and developed system of Roman law continued to influence the legal evolution of Europe, both in the East and in the West, throughout the Middle Ages; the entire scientific development of law and the revival of jurisprudence were undoubtedly associated with the knowledge and use of Roman law.

Key words: Roman law, Jurisprudence, Secular Law, Canon Law, Secular Justice, Byzantium, Middle Ages.

Постановка проблеми: Смерть імператора-законодавця Юстиніана у 565 році нашої ери традиційно вважається датою, що знаменує кінець органічного розвитку історичного римського права. Зникнення державної форми політичного панування, яку можна було б чітко визнати римською, перехід до «ромейської» за назвою, а греко-візантійською за сутністю форми існування імперії спричинили вичерпання традиційних джерел правотворчості, зробили проблемним використання багатовікового юридичного досвіду римського народу. Тенденції спрошення правової спадщини, відмови від розуміння надмірних «складнощів» попередньою юриспруденції не є новиною в правознавстві і судовій практиці, а те як їх долали в різні історичні періоди історії Європи мають певне повчальне значення і для сьогодення. Криза *ius Romanorum* як конкретної історичної форми права на початку Середніх віків не призвела на території Візантії ні до зникнення юридичної роботи, ні до припинення наукового вивчення права, ні до переривання римської правової традиції. Весь науковий розвиток права та правозастосування на колишньому імперському Сході – в Візантії, безсумнівно, був пов'язаний зі знанням та використанням римського права. Вплив римського права на правову еволюцію Візантії, а опосередковано га розвиток юриспруденції всієї середньовічної Європи безумовно потребує дослідницької уваги.

Стан опрацювання проблематики: Відносно середньовічних візантійських правових джерел незамінною для сучасних науковців залишається книга грецького дослідника Спіроса Трояноса (останнє доопрацьоване авторське видання 2011 року), яку ми використовуємо в німецькому перекладі 2017 року Дітера Сімона і Сільвії Нейе [1]. Новітні роботи з цієї проблематики можна віднайти в публікаціях Бернарда Штолте в збірниках «Оксфордський довідник з візантійських досліджень» (2008 рік) [2, с. 691–698], «Кембріджський довідник з римського права» (2015 рік) [3, с. 355–373], «Кембріджська ітелектуальна історія Візантії» (2017 рік) [4, с. 141–166], «Оксфордський довідник з європейської правової історії» (2018 рік) [5, с. 229–248]. Давні візантійські традиції Гронінгенського університету в царині середньовічного візантійського права нещодавно підтвердили Рус Мейєрінг і Дафна Пенна [6] та бібліографічні штудії Томаса ван Бохова [7].

Метою цієї статті є дослідження візантійсько-східної лінії спадкоємності з юриспруденційною традицією пізнього римського періоду в Середні віки.

Виклад основного матеріалу: Збереження Візантії як державної форми, що продовжує імперську ідею Риму на Сході, передбачає необхідність безперервності світського правового досвіду, закріплених в компіляції Юстиніана, і разом з ним юридичної практики, певним чином пов'язаної з римською традицією. Юстиніанський «Corpus Iuris» залишився чинним законом на територіях візантійського суверенітету. Після Юстиніанового правничого ренесансу імператори більше не брали на себе ініціативу нових кодифікацій чи офіційних збірників і лише законодавчо запроваджували окремі новели, відповідаючи на потреби моменту [1, с. 107–167]. Візантійська середньовічна історія не дала світові великих юристів порівнянних з римськими класиками чи відомими юристами правового відродження західного Середньовіччя (Ірнерій [8, с. 22–23; 9] або Граціан [10, с. 133–137; 11, с. 18–21; 12]). Значною мірою це анонімні постаті, епігони та хранителі високої традиції, з якої вони походять, їхнє завдання – адаптація цієї традиції до практичних потреб навколошнього світу.

Хоча імператор Юстиніан (527–565) сувро заборонив усі коментарі до своїх юридичних праць (конституція «Deo auctore» § 12; конституція «Tanta» § 21) [1, с. 107–108], він, однак, дозволив дослівні переклади («*kata poda*») оригінальних текстів, або підготовку коротких викладів чи планів складних тем («*indices*»), або збірників паралельних уривків чи описів конкретних назв («*paratitla*»). Тобто можна стверджувати, що візантійська юридична література починається за часів самого Юстиніана, коли компілятори (упорядники) та перекладачі нормативного тексту змущені

були заходити на заборонену територію коментування латинського тексту, термінологія якого була незрозумілою грекомовним користувачам. Так невдовзі після публікації «Інституцій» Юстиніана один із найвидатніших компіляторів, Теофіл, написав «Переказ» («Paraphrasis») цієї праці – практично єдине грецьке свідчення дидактичної літератури періоду Юстиніана. Теофіл також написав покажчик до «Дігест», деякі фрагменти якого збереглися; він не лише переклав латинські тексти Юстиніана грецькою мовою, а й продемонстрував добре знання незібраної до юстиніанської юридичної літератури. Відомі також більш пізні компілятори «Дігест»: Стефан з Бейруту (написав не раніше 556 року покажчик до перших 36 книг «Дігест», який являє вичерпний і детальний коментар), Дорофей (автор індекса до повних «Дігест»), Кирило молодший та Анонім, до якого інший автор, також Анонім, додав ланцюг коментарів («параграфів»). Цей другий Анонім, можливо, – за його власним свідченням – був автором праці про суперечності в «Дігестах» («peri enantiophaneion»), тому у схоліях до «Базилік» його також називають Енантіофаном. Інші покажчики («індекси») до «Дігест» кінця VI та початку VII століття у «Базиліках» приписуються Анастасію, можливо, також автору книги з кримінального права («poinalion»). Також у цей ранній період були написані екзегетичні коментарі до «Кодексу» Юстиніана, зокрема, бейрутського професора Талелея разом із коротшими коментарями Ісидора, Анатолія, Стефана та Теодора. «Новели» Юстиніана не були включені до жодного офіційного збірника, хоча існували деякі приватні компіляції та синтези.

Окрім цієї традиції праць зі світського права, у період одразу після правління Юстиніана також спостерігалося зростання інтересу до церковно-правових питань. Були створені збірники авторитетних юридичних текстів, як світських («номої»), так і релігійних («канонів»), що стосувалися питань церковного права. Ці тексти загалом називають «номоканонами», більшість із них були творами анонімних авторів. Найдавнішим з «номоканонів» є «Номоканон з 50 титулів», ймовірно, створений в Антіохії за часів правління імператора Маврикія (582–602), та поширений «Номоканон з 14 титулів» (створений близько 629–640 років), що приписували другому Аноніму або Енантіофану, з пізнішими переробками Фотієм, Теодором Бестом (1090) та Теодором Вальсамоном (XII століття) [6, с. 191–218].

Тип юридичної літератури, що зустрічається в постюстиніанський період, має чітко виражену дидактичну (передповіді та схоластика) та екзегетичну спрямованість – для підвищення ефективності навчальних завдань. Зовнішні форми юридичних текстів, такі як «індекси» («indices»), «параграфи» («paragraphai»), «семейосейс» («semeioseis»), «гіпомнема» («hypomnema»), «еротапокрізейс» («erotapokriseis»), «парапомпей» («parapompra»), «паратитла» («paratitla») тощо, були пов’язані з удосконаленим у школах Бейрута та Константинополя схоластичним методом викладання і спрямовані на полегшення учням роботи з величезним і складним корпусом законодавства, написаним здебільшого іноземною для них мовою (латиною).

Період між початком VII століття та серединою IX століття є епохою іконоборчої кризи та боротьби за виживання Імперії. Юстиніанівське право і юриспруденція загалом занепадають [1, с. 107–167; 6, с. 84–115; 13, с. 17–18]. Важко віднайти юридичні праці чи правознавців цього періоду, яких можна було б розпізнати за іменем. Єдиною відомою юридичною працею цього часу є невеликий трактат про періоди та умови юридичних актів, ймовірно, VII століття, відомий як «Ропаї». Законодавча діяльність цього періоду спрямована на переклад грецькою мовою законів, які у їхній оригінальній латинізованій формі вже були незрозумілими для візантійських юристів, з неминучим переглядом та модернізацією їхнього змісту. Фундаментальною роботою в цьому напрямку є так звана «Еклога» (уривок з матеріалів Юстиніана у 18 книгах зі значними нововведеннями), складена між 726 і 740 роками за наказом імператора Лева III Ісавра (717–741) та його сина Костянтина V Копроніма [13, с. 23–25]. «Еклога» зазнала багато приватних переробок для надання суддям рекомендацій щодо належної організації цивільного та кримінального судочинства. Для цього періода характерні також спеціальні закони з різних аспектів кримінального, адміністративного, аграрного, комерційного та військового права («Nomos Georgikos», «Nomos Mosaikos» тощо) анонімних приватних авторів [13, с. 23].

IX–XII століття стали золотим віком візантійської юриспруденції, який розпочався за Македонської династії (867–1056) [1, с. 168–305; 6, с. 116–151; 13, с. 18–21]. Правління імператора Василя I (867–886) стало поворотним моментом в історії Візантії і в історії її права. Імператор, прагнучи наслідувати компіляційну працю Юстиніана, розпочав амбітну програму відновлення юстиніанського права адаптованого до сучасної судової практики. Було оприлюднено серію великих законодавчих та доктринальних праць. Найдавнішим з цих творів є «Прохірос номос» («Procheiros Nomos») або «Прохірон» («Prochiron»), офіційний юридичний збірник із 40 глав (створений близько 879 року), що зібрав найважливіші положення чинного доти Юстиніанового права, значною мірою еллінізованого та зображеного коментарями викладачів права («antecessores») та схоластів («scholastikoi») раннього періоду [13, с. 22–23, 25–29]. Правителі Македонської династії докла-

дали великих зусиль, щоб представити себе відновлювачами імперської спадщини, заплямованої імператорами-іконоборцями. Створення «Прохірону» було частиною повторного привласнення римської юридичної спадщини через відновлення законів минулих доіконоборчих імператорів Македонською династією. На практичному рівні «Прохірон» мав покращити ясність та викладання права. «Прохірон» завдав головні теми, напрямки візантійської правової культури, на яких базувалися пізніші збірники законів того періоду: 1) зближення з римським минулим; 2) еллінізація римського права; 3) зростання ролі християнства.

Ще однією працею в тому ж ключі була «Ейсагога» (*Eisagoge*) або «Епанагога» (*Epanagogé*), складений приблизно у 880–886 роках збірник юстиніанських матеріалів у 40 титулах, натхнений патріархом Фотієм (856–867, 877–886), який, можливо, брав участь у складанні деяких титулів [13, с. 29–30]. «Ейсагога» безпосередньо протистояла спадщині «Еклоги», критикуючи «балаканину Ісаврів». «Ейсагога» завдяки чіткому розмежуванню повноважень імператора та патріарха усунула небезпечний «цезаропапістський» прецедент «царів-священиків» Ісаврів та їхньої політики іконоборства. Фотій представив Македонську династію як виразника нового типу управління: минулі імператори шануються за їхню ортодоксальність та справедливість, давні закони очищаються, але державна діяльність підпорядковується новому політичному проекту, частиною якого було будівництво величної «нової церкви» (*nea ekklēsia*). На відміну від «Прохірону», «Ейсагога», здається, отримала силу закону [13, с. 31, п. 67].

Проект відновлення старого права, адаптації його до нових обставин, скасування застарілих норм та об'єднання існуючих в єдиний комплексний твір був завершений сином і наступником Василя імператором Левом VI Філософом (886–912). Реформоване імперське право було викладено в «Василіках» або «Базилікосі» (*Basílicos*, *Basiliká*, «імперські закони»); офіційна назва збірника виконаного комісією юристів (*Basilicorum repurgatores*), імена яких невідомі, під головуванням Сімбатія (*Symbatios*). – «перегляд давніх законів» (*anakatharsis ton palaion nomon*). «Базилікос» – переробка «Кодексу» Юстиніана у 60 грекомовних книгах (*biblia*), поділених на титули (*titloī*), а останні – на розділи (*kephalaia*), загалом дотримуючись порядку Юстініана. Основою для компіляції були не тексти з «Корпусу» Юстиніана (за винятком «Новел»), а радше тексти пізніших грецьких версій – буквальні переклади (*kata poda*), «індекси» та «паратитли»; на завершальному етапі розробки упорядникам було дозволено вводити інтерполації, які, зокрема, сприяли еллінізації латинських термінів оригінального тексту. Юридичний матеріал розташовано однорідно та систематично завдяки послідовному викладенню аналогічних глав «Дігест» та «Кодексу», а потім додавання однієї або кількох «Новел», що значно полегшило роботу з «Корпусом» для юристів-практиків. «Василіки» становили офіційне право Візантійської імперії, але були чинним законом лише тією мірою, якою вважалося, що вони представляють перефразований грецькою мовою *Corpus Iuris Civilis* імператора Юстиніана. Починаючи з Х століття, можливо, за наказом імператора Костянтина VII Багрянородного (913–957), текст «Василік» систематично супроводжувався пояснювальними схоліями, які значною мірою походять з уривків з «паратитлів» та «парафразів» авторів VI століття (*scholia antiqua*), пізніше збагачених схоліями авторів XI та XII століття (*scholia recentiora*) [14; 15; 13, с. 32–35].

Однак текст «Василік» (*Базилікос*) все ще був занадто складним для повсякденного використання в юридичній практиці, тому в наступні століття з'явилися численні праці, які підсумовували та спрошували його зміст. Серед них можна відзначити «Еклогу до перших дев'яти книг Василік» (блізько 997 року), «Великий синопсіс до Василік» (середина XI століття), «Реперторій Типуція» (кінець XI століття), «Понема номікон» судді Міхайлі Аталіатеса (1073–1074), «Малий синопсіс», анонімний твір середини XIII століття, складений на основі «Великого синопсіса» та праці Міхайлі Аталіатеса та деякі інші. Компіляційна юридична література зосереджувалася або на спрощенні матеріалу з «Василік», або на його уточненні за допомогою схолій. До жанру ісагогічної літератури дослідники відносять пам'ятку XI століття «Синопсіс Пселла» – віршований юридичний твір, написаний філософом Міхайлом Пселлом своєму учню, майбутньому імператору Михайлу VII Дуці (1071–1078). У X та XI століттях, так званий неокласичний період візантійської юриспруденції, з'являються численні монографії і трактати на конкретні правові теми та збірники (*репертуари*) судових рішень [13, с. 152–162; 6, с. 141–166]. У цей період з'являється кілька видатних візантійських юристів, серед яких виділяється константинопольський суддя, голова імператорського суда на іподромі Євстахій Ромей (70-ті роки Х ст. – середина XI ст.), одним із його учнів за життя правника була підготовлена збірка під назвою «Піра» (*Peira*) збережена в одному рукописі кінця XV століття. Текст «Практики» (*Піри*) поділено на 75 титулів з розділами, що стосуються різних правових проблем. Думки автора супроводжуються посиланнями на юридичні тексти з «Василік» (641 посилання), законодавства імператорів македонської династії (867–1056) – новел імператорів Лева (886–912), Романа (920–944) та Василя (976–1025), а також на судові прецеденти [16, с. 2–7].

Останній етап візантійської середньовічної історії (кінець XII – кінець XV століть), за часів династій Ангелів, Ласкарів та Палеологів, є періодом кризи та розпаду держави, а отже, і занепаду юриспруденції [1, с. 306–350; 6, 152–190]. Кодифікаційні тенденції зникли, імперське законодавство стало частковим та спеціалізованим, світське право було заполонене церковними нормами, а духовенство почало відігравати центральну роль у розвитку права [17; 18, с. 51–54]. Штурм Константинополя христоносцями та венеціанськими військами та розпад держави в 1204 році призвели до вичерпання квітучої юридичної літератури попереднього періоду. За часів династії Палеологів (1261–1453) було створено численні юридичні кодекси, але дуже мало з них містили якісь нові твори. Єдиним справді релевантним автором цього останнього періоду Візантії є Костянтин Арменопул (XIV століття), суддя та «номофілакс» («охоронець законів») міста Солуні в розпал Золотської революції (1342–1345) та під час громадянської війни між Іоанном Кантакузеном (1347–1354) та Іоанном V Палеологом (1341–1391). Головною працею Костянтина Арменопула є «Шестиблос» або «Мануале легум» (1345) – збірник, який творчо синтезував більшу частину тогочасного світського юридичного матеріалу в одному томі, систематично розділеному на 6 книг, з серією додатків та схолій, можливо, написаних його власною рукою, які користувалися великим визнанням протягом кількох поколінь юристів. Праця Арменопула фактично завершує славетну історію візантійської юриспруденції, яка, хоч і не була надзвичайно оригінальною, все ж таки вміла елегантно зберегти спадщину Римської імперії. Наразі залишається недостатньо дослідженим культурний вплив візантійської правничої традиції на відновлення права Юстиніана в західній юридичній науці (рецепція римського права) завдяки, зокрема, присутності візантійських анклавів в Італії, десятки середньовічних візантійських юридичних рукописів були скопійовані в нормандському королівстві Сицилія та південній Італії у XII столітті.

Висновок: Таким чином, можна зробити наступні висновки: 1) смерть Юстиніана знаменувала кінець органічного розвитку історичного римського права і початок нового етапу розвитку юриспруденції; 2) після Юстиніанового правничого ренесансу імператори протягом VII та середини IX століть більше не робили спроб нових кодифікацій і видання офіційних збірників права; окрім законів («новели») запроваджувались відповідно до потреб моменту; 3) законотворча діяльність постюстиніанівського періоду була спрямована на переклад грецькою мовою римських законів з переглядом та модернізацією їхнього змісту; 4) у X та XI століттях тенденція до відновлення та оновлення «стародавнього» Юстиніанового права призвела до появи нової та процвітаючої юридичної літератури у Візантії (македонський правничий ренесанс); 5) після нової імперської кодифікації права за доби македонської династії виникла компіляційна література, яка зосереджувалася або на спрощенні матеріалу з імперських законів («Василік»), або на його уточненні за допомогою схолій; 6) останній етап візантійської середньовічної історії (кінець XII – кінець XV століть) є періодом кризи та розпаду держави і занепаду юриспруденції: кодифікаційні тенденції зникли, імперське законодавство стало частковим та спеціалізованим, світське право було заполонене церковними нормами, які почали відігравати центральну роль у розвитку права; 7) весь науковий розвиток права та відродження юриспруденції, правова еволюція у Візантії протягом всього Середньовіччя, безсумнівно, були пов'язані зі знанням та використанням римського права.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Troianos S. Die Quellen des byzantinischen Rechts / hrsg. D. Simon, S. Neye. Berlin: Brill, 2017. 407 s.
2. Stolte B.H. Justice: Legal Literature. *The Oxford Handbook of Byzantine Studies* / eds. E. Jeffreys et al. Oxford, 2008. P. 691–698.
3. Stolte B.H. The Law of New Rome: Byzantine Law. *The Cambridge Companion to Roman Law* / ed. D. Johnston. Cambridge, 2015. P. 355–373.
4. Stolte B.H. Legal Thought. *The Cambridge Intellectual History of Byzantium* / eds. A. Kaldellis, N. Siniossoglou. Cambridge, 2017. P. 141–166.
5. Stolte B.H. Byzantine Law: The Law of the New Rome. *The Oxford Handbook of European Legal History* / eds. H. Pihlajamäki, M.D. Dubber, M. Godfrey. Oxford: 2018. P. 229–248.
6. A Sourcebook on Byzantine Law: Illustrating Byzantine Law through the Sources / D. Penna, R. Meijering. Leiden-Boston: Brill, 2022. 224 p.
7. Bochove T. van A Bibliography of Byzantine Law. A. Books on Byzantine Law.URL:https://www.academia.edu/45025705/A_Bibliography_of_Byzantine_Law (дата звернення: 14.07.2025).
8. Санжаров В.А., Павлюх О.А. Болонська правова школа у XII столітті. Внесок декретистів в створення системи західноєвропейського церковного права. *Ірпінський юридичний часопис. Серія: право.* 2022. Вип. 1 (8). С. 21–31. DOI [https://doi.org/10.33244/2617-4154.1\(8\).2022.21-31](https://doi.org/10.33244/2617-4154.1(8).2022.21-31).

9. Санжаров В. А. Ірнерій. *Велика українська енциклопедія*. URL: <https://vue.gov.ua/Irnery> (дата звернення: 14.07.2025).
10. Санжаров В.А. Граціан і його твір «Згода розбіжних канонів»: юридичний Ренесанс в Західній Європі у XII столітті і канонічне право. *Держава та регіони. Серія: право.* 2018. № 4 (62). С. 133–137.
11. Санжаров В.А. Оформлення системи церковного права в Західній Європі у XII столітті. Декрет Граціана. *Прикарпатський юридичний вісник.* 2021. Вип. 6 (41). С.18–21. DOI [https://doi.org/10.32837/ruuv.v0i6\(41\).959](https://doi.org/10.32837/ruuv.v0i6(41).959).
12. Санжаров В. А. Декрет Граціана. *Велика українська енциклопедія*. URL: https://vue.gov.ua/Dekret_Graciana (дата звернення: 14.07.2025).
13. Chitwood Z. Byzantine Legal Culture and the Roman Legal Tradition, 867–1056. Cambridge: Cambridge University Press, 2017. 236 p.
14. Basilicorum libri LX / ed. H.J. Scheltema, D. Holwerda, N. van der Wal. Groningen: J.B. Wolters, 1953–1988. 9 vol. in 17.
15. Basilica Online. Justinian's Corpus iuris in the Byzantine world / ed. Bernard Stolte. URL: <https://referenceworks.brill.com/display/db/basi> (дата звернення : 14.07.2025).
16. Н Пеїра – Die Peira. Ein juristisches Lehrbuch des 11. Jahrhunderts aus Konstantinopel. Text, Übersetzung, Kommentar, Glossar / D. Simon, D.R. Reinsch. Berlin: De Gruyter, 2023. 2 Bd. 1245 s.
17. The History of Byzantine and Eastern Canon Law to 1500 / ed. W. Hartmann, K. Pennington. Washington: The Catholic University of America Press, 2012. 376 p.
18. Мацелик М.О., Берестень А.В., Бинюк Н.М. Канонічне (церковне) право на Сході середньовічної Європи: вплив імперії. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2022. № 9. С. 51–54. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-9/10>.